

SENTINȚA CIVILĂ NR XXX

Ședința publică din data de XXX 2012

Președinte:

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată de reclamanta XXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX, având ca obiect anulare act și restituire taxă pentru emisiile poluante, precum și cererea de chemare în garanție formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX împotriva Administrației Fondului pentru Mediu.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat XXX din Baroul XXX, lipsă fiind reclamanta, reprezentantul pârâtelor și al chematei în garanție.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 43 lei taxă judiciară de timbru și 0,60 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentantul reclamantei depune la dosar delegație de substituie, dovada completării timbrării acțiunii cu 4 lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar și note de ședință.

Instanța pune în discuție excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX prin întâmpinare.

Reprezentantul reclamantei solicită respingerea excepției, pentru motivele arătate în notele de ședință depuse la dosar.

Instanța constată că excepția invocată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX este vădit nefondată, câtă vreme calitatea procesuală a acestei pârâte derivă din chiar atribuțiile pe care legea le conferă privind încasarea taxei pentru poluare, susținerile arătate de această pârâtă în întâmpinare sub acest aspect apărând a fi superflue cu atât mai mult cu cât nu se confirmă nici ipoteza arătată cum că beneficiara taxei în discuție ar fi Administrația Fondului pentru Mediu, care numai o gestionează, destinatarul final al acesteia fiind bugetul statului; iar pe de altă parte, aceeași pârâtă a emis și decizia de calcul a taxei în ceea ce o privește pe reclamantă, așa încât respinge excepția de fond invocată prin întâmpinare.

Nemaifiind formulate alte cereri, considerând faza probatorie încheiată, se acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost precizată, cu cheltuieli de judecată și depune chitanța privind onorariului avocațial.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ Înregistrată ia aceasta instanță la data de XXX.2012, reclamanta XXX a chemat în judecată pe pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX, solicitând obligarea acesteia la restituirea taxei pentru emisii poluante în quantum de XXX Iei, actualizată la zi cu rata dobânzii legale, în motivare arătând că a plătit suma mai sus indicată, reprezentând taxa pentru emisii poluante pentru autovehicule în contul bugetului de stat.

Achitarea taxei a fost necesară pentru a putea înmatricula în România autoturismul marca **XXX**, înmatriculat pentru prima dată în UE, la data de 23.09.2005.

Considerând că a plătit o taxă nelegală și nedatorată a formulat o cerere pârâtei prin care a cerut restituirea sumei de XXX lei, dar pârâta nu a răspuns cererii.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX a cerut respingerea acțiunii pe calea excepției lipsei calității sale procesuale pasive, excepție care a fost respinsă conform celor consemnate în practica prezentă hotărâri.

În ceea ce privește fondul cauzei, pârâta a arătat că, câtă vreme Guvernul României și Comisia Europeană au purtat negocieri, finalizate prin obligația asumată de Statul Român de a revizui cuantumul taxei speciale auto reglementată de art. 214 indice 1 Cod fiscal (abrogat la intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008) și de a adopta O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, în vigoare cu începere de la data de 01.07.2008, rezultă că taxa este legală.

Din punctul de vedere al pârâtei, taxa de poluare reglementată de ordonanța amintită este temeinică, legală și în conformitate cu normele de drept comunitar, această taxă nefiind contestată de către Comisia Europeană sau alt organism comunitar.

Taxa de poluare există legal și se plătește în alte 16 state comunitare (Germania, Italia, Franța, etc...).

Reclamanta ar fi trebuit să producă probe din care să rezulte indubitabil că taxele pe care le aplică statul român sunt superioare celor din care reclamanta și-a achiziționat autoturismul pentru a dovedi susținerile din acțiune.

Pârâta a formulat o cerere de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, în calitate de beneficiară exclusivă a taxei pentru emisiile poluante și a cerat obligarea acesteia la suportarea tuturor cheltuielilor și a altor consecințe pecuniare ori de altă natură, ce ar cădea în sarcina sa, în cazul admiterii acțiunii de față.

Prin precizarea de acțiune formulată la data de 18 iulie 2012, reclamanta a solicitat introducerea în cauză și a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX și anularea deciziei nr. XXX/02.05.2012 emisă de această pârâtă.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală, arătând în esență că taxa pentru emisiile poluante a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerație a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunității Europene.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt că reclamanta a achiziționat un autoturism marca **XXX**, conform contractului de vânzare cumpărare sub semnătură privată, autoturism din categoria auto M1 cu normă de poluare E4 și

capacitate cilindrică de 1910 cm", cu prima înmatriculare în UE la 23.09.2005, iar pentru înmatricularea în România a acestuia a fost emisă de către pârâtă decizia de calcul a taxei pentru emisiile poluante pe seama reclamantei în care se rețin caracteristicile arătate mai sus ale autoturismului, aspect necontestat de către pârâtă, iar prin acțiunea de față, s-a cerut de către reclamanta să fie obligată pârâta să-i restituie această taxă pe care a apreciat-o ca fiind contrară dreptului comunitar.

În baza deciziei de calcul a taxei pentru emisiile poluante pentru autovehicule emisă de Administrația Finanțelor Publice XXX, reclamanta a achitat taxa pentru emisiile poluante în sumă de XXX lei.

Reclamanta a solicitat restituirea acestei taxe apreciind că taxa pentru emisiile poluante astfel achitată este contrară reglementărilor comunitare, iar pârâta a refuzat restituirea acestei taxe.

Acțiunea reclamantei este întemeiată pentru considerentele ce se vor evidenția în cele ce urmează.

Potrivit dispozițiilor art.1 Legea nr.9/2012 stabilește cadrul legal privind instituirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, denumită în continuare taxă care se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

În conformitate cu 3 alin.1 (1) Taxa se aplică pentru autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și NI, N2, N3, astfel cum sunt acestea definite în RNTR 2, cu excepția:

a) autovehiculelor aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic, care își desfășoară activitatea pe teritoriul României;

b) autovehiculelor special modificate în scopul conducerii de către persoanele cu handicap, precum și în scopul preluării și transportării persoanelor cu handicap grav sau accentuat, astfel cum aceste persoane sunt definite în Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) autovehiculelor destinate a fi utilizate de forțele armate, forțele de securitate a statului, de poliție, de jandarmerie, de poliția de frontieră și de pompieri;

d) autovehiculelor definite conform RNTR 2 destinate serviciilor de ambulanță și medicină, autovehiculelor speciale echipate corespunzător pentru acordarea ajutorului de urgență, precum și autovehiculelor speciale destinate serviciilor de descarcerare și de stingere a incendiilor.

Iar potrivit art.4 din lege în forma inițială, obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

2. Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a

fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Noul act normativ, respectiv Legea nr.9/2012 a fost construit pe aceleași principii cu O.U.G. nr. 50/2008, taxa fiind determinată în esență prin raportare la criterii precum ar fi capacitatea cilindrică, vechimea autoturismului și valoarea emisiilor de CO₂.

De principiu, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule este datorată cu ocazia primei înmatriculări în România a autovehiculelor, indiferent dacă acestea sunt autoturisme noi sau autoturisme de ocazie anterior înmatriculate într-un alt stat (fie el membru al Uniunii Europene sau nu).

În forma inițială a Legii nr. 9/2012, aplicabilă în perioada 13.01.2012 - 30.01.2012, taxa pentru emisiile poluante a fost percepută și pentru "*primul transfer al dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat, realizat după intrarea în vigoare a prezentei legi*" [art. 2 lit. i) din Legea nr. 9/2012]. Potrivit explicației oferite de art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012, "*Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării* In esență, taxa era astfel aplicabilă și autoturismelor de ocazie înmatriculate în România anterior datei de 1.01.2007.

Prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2012, intrată în vigoare la 31.01.2012, s-au prevăzut însă următoarele măsuri:

- Dispozițiile art. 2 lit. i) și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012 se suspendă până la data de 31.12.2012, cu consecința că taxa pentru emisiile poluante nu se achită cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autoturismelor de ocazie înmatriculate anterior datei de 1.01.2007.

- Contribuabilii care au achitat taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule ca urmare a primei transcrieri a dreptului de proprietate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a acestei legi (13.01.2012) și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență (31.01.2012), pot solicita restituirea acesteia.

Tribunalul reține similitudinea dintre taxa pe poluare și taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, astfel că jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care interpretează art. 110 TFUE (hotărârea din 7 aprilie 2011 în cauza *Ioan Tatu* și hotărârea din 7 iulie 2011 în cauza *Iulian Nisipeanu*) este aplicabilă în cauză.

În condițiile în care legiuitorul român nu a respectat recomandarea formulată de Curte la par. 60 din hotărârea *Ioan Tatu*, în sensul înlocuirii taxei pe poluare cu o taxă rutieră anuală, achitată de proprietarii tuturor autovehiculelor care poluează, Legea nr. 9/2012 în forma modificată prin O.U.G. nr. 1/2012 este incompatibilă cu art. 110 TFUE.

Discriminarea reținută în afacerile anterioare este accentuată de faptul că în conformitate cu prevederile Legii nr. 9/2012, modificate prin O.U.G. nr. 1/2012, taxa pentru emisiile poluante nu este aplicabilă în continuare unor largi categorii de autovehicule (autovehiculele înmatriculate în România anterior datei de 1.01.2007; autovehiculele pentru care s-a achitat taxa specială pentru autoturisme și autovehicule/taxa

pe poluare, chiar dacă aceste taxe au fost recuperate ulterior, în tot sau în parte, de la Statul Român).

Tribunalul constată că în prezenta cauză, reclamanta a contestat legalitatea impunerii taxei pentru emisiile poluante plătită în anul 2012 pentru înmatricularea pentru prima dată în România a unui autoturism marca **XXX**, fabricat în anul 2005 și înmatriculat pentru prima dată în UE la data de 23.09.2005.

De aceea, în acest context, urmează a analiza, în funcție de dispozițiile dreptului comunitar (european) citate anterior, eventuala compatibilitate cu aceste dispoziții a taxei pentru emisiile poluante aplicabilă în perioada ulterioară.

Față de considerentele Hotărârii Tatu, se reține că art. 110 TFUE obligă fiecare stat membru să aleagă taxele aplicate autovehiculelor și să le stabilească regimul astfel încât acestea să nu aibă ca efect favorizarea vânzării vehiculelor de ocazie naționale și descurajarea, în acest mod, a importului de vehicule de ocazie similare.

Astfel, opinia exprimată de Curtea Europeană de Justiție, a reținut că reglementarea menționată - respectiv OUG nr. 50/2008 - are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, având în vedere că vehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri ridicate a valorii taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală.

Prin urmare, raportându-se la concluziile Hotărârii Tatu, tribunalul constată că prezenta cauză nu diferă, sub aspectele analizate de Curtea Europeană de Justiție, de cauza deferită instanței de contencios european.

Astfel că taxa pentru emisiile poluante stabilită și impusă reclamantei în anul 2012 a fost calculată potrivit aceleiași formule de calcul cu aceea instituită prin Ordonanța de Urgență nr. 50/2008 în varianta inițială iar ulterior reluată prin Legea nr.9/2012 modificată prin OUG nr. 1/2012- declarată de Curtea Europeană de Justiție ca fiind contrară art. 110 TFUE.

De asemenea, ca și în Hotărârea Tatu, se impune constatarea că vehiculul de ocazie importat de reclamant și caracterizat printr-un anumit grad de vechime și uzură este supus - în pofida aplicării unei reduceri ridicate a valorii taxei pentru a ține seama de deprecierea acestuia - unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală.

In această privință nu s-au administrat probe cu privire la valoarea autovehiculului, pentru a fi posibilă o comparare a nivelului taxei de poluare cu valoarea integrală a autovehiculului.

Cu toate acestea, prin Hotărârea Tatu - deși Curtea Europeană de Justiție pare să fi avut în vedere cuantumul ridicat al taxei de poluare - nu a fost stabilit un procentaj minim al taxei de poluare și care să fi fost acceptat de Curtea Europeană de Justiție ca fiind nediscriminatoriu. Astfel, de pildă, nu rezultă din Hotărârea Tatu că ar fi nediscriminatorie o taxă de poluare care ar avea un cuantum de 10% sau 15% din valoarea de piață a autovehiculului supus acestei taxe, Curtea Europeană de Justiție reținând că întreaga reglementară a taxei de poluare -prin Legea nr.9/2012 modificată prin OUG nr. 1/2012- contravine art. 110 TFUE.

În concluzie, în condițiile impozitării discriminatorii a autovehiculelor, impozitare care favorizează autovehiculele second hand de pe piața internă, tribunalul reține caracterul întemeiat al acțiunii reclamantei și încălcarea art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Consecința acestei constatări fiind în acord cu dispozitivul hotărârii Curții de Justiție a Comunităților Europene din 9 martie 1978, dată în cauza *Amministrazione delle finanze dello Stato/Simmenthal*, nr. C 106/77, în care s-a statuat că „judecătorul național însărcinat să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile dreptului comunitar, are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al acestor norme, lăsând, la nevoie, pe proprie răspundere, neaplicată orice dispoziție contrară a legislației naționale, chiar ulterioară, fără a solicita sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional.”

Față de această opinie explicită a Curții de Justiție a Comunităților Europene - a cărei jurisprudență este obligatorie pentru instanțele naționale în interpretarea dreptului comunitar - tribunalul constată că este competent să procedeze, în executarea obligației de a asigura realizarea efectului deplin al dreptului comunitar, la înlăturarea de la aplicare a oricărei dispoziții contrare a legislației naționale, chiar ulterioară, fără a solicita sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional, prin urmare, față de caracterul discriminatoriu al reglementării taxei de poluare aplicabile reclamantei, această reglementare urmează a fi înlăturată ca fiind în contradicție cu dispozițiile art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană.

Raportat la temeinicia pretențiilor formulate de către reclamantă în cererea introductivă de instanță privind restituirea taxei pentru emisiile poluante apare ca fiind fondată, ca o consecință și cererea subsidiară a reclamantei vizând obligarea pârâtei și la dobânzi legale în materie fiscală până la data restituirii efective, deoarece cu privire la actualizarea sumelor achitate cu dobânda legală în materie fiscală legale până la data plății efective, instanța constată că, în cazul sumelor restituite de la bugetul statului se datorează dobânzile legale aferente, până la data restituirii efective, prejudiciul cauzat reclamantei putând fi reparat integral numai în acest mod, prin aplicarea art. 124 alin.2 raportat la art. 120 alin.7 Cod procedură fiscală.

Pe cale de consecință, pentru toate acestea, văzând și dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța urmează să admită acțiunea precizată împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX și prin urmare să oblige pe pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX să restituie reclamantei taxa pentru emisiile poluante în cuantum de XXX lei, sumă ce urmează a fi actualizată cu dobânda legală în materie fiscală, până la data restituirii efective a acesteia și va anula decizia nr. XXX/02.05.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX.

In temeiul art. 274 Cod procedură civilă, instanța va obliga pârâtele la 900 lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

In temeiul art. 60 Cod procedură civilă, întrucât pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX urmează să cadă în pretenții, în acțiunea reclamantei, instanța urmează să admită cererea de chemare în garanție formulată de această pârâtă, împotriva Administrației Fondului pentru Mediu București și să oblige pe aceasta din urmă să-i plătească celei dintâi sumele de bani cu care aceasta a căzut în pretenții conform prezentei hotărâri judecătorești.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată de reclamanta XXX, domiciliată în XXX, județ XXX și cu domiciliul ales la cabinet de avocat xxx, în XXX județ XXX, împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX, cu sediul în XXX, județ XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX, cu sediul în XXX, județ XXX.

Obligă pe pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX să restituie reclamantei taxa pentru emisiile poluante achitată în sumă de XXX lei, sumă ce urmează a fi actualizată cu dobânda legală în materie fiscală, până la data restituirii efective a acesteia.

Anulează decizia nr. XXX/02.05.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX.

Admite cererea de chemare în garanție formulată de pârâtă, împotriva Administrației Fondului pentru Mediu, și obligă pe aceasta din urmă să-i plătească celei dintâi sumele de bani cu care aceasta a căzut în pretenții conform prezentei hotărâri judecătorești.

Obligă pe pârâte să plătească reclamantei xxx lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din xxx.

Președinte

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.